

Arrest

nr. 136 949 van 23 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juli 2014 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat P. LYDAKIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Verzoekende partij dient middels onderhavig verzoekschrift een “*annulatieberoep*” in tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als

annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Onderhavige procedure situeert zich onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet onder de bepalingen voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Tirana (Albanië). Op 13 juli 2009 diende u een eerste asielaanvraag in. U bracht toen aan vanuit Duitsland, waar u sinds 1996 verbleef, naar België te zijn gekomen om uw echtgenoot L. T. (...) (O.V.(...)), een Roma in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit, te vervoegen. U verklaarde niet naar Albanië te kunnen terugkeren uit angst voor uw familie, die tegen uw huwelijk is gekant. Op 23 september 2009 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien u niet aannemelijk had gemaakt dat u voor mogelijke problemen met uw familie geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden en/of dat u zich niet elders in Albanië zou kunnen vestigen om eventuele problemen met uw familie te vermijden. Op 29 januari 2010 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest deze weigeringsbeslissing. Op 1 april 2010 verwierp de Raad van State uw beroep. U verliet België niet. Op 16 april 2014 vroeg u een tweede maal asiel aan. In het kader van deze asielaanvraag herhaalde u vooreerst gedeeltelijk de in het kader van uw eerste aanvraag aangehaalde asielmotieven, met name uw problemen met uw familie omwille van uw gemengd huwelijk. Voorts verklaarde u dat u destijds uit Albanië werd ontvoerd om in de prostitutie te worden ingezet. U zou het op een lopen hebben gezet toen de vrachtwagen waarin u door uw ontvoerders was gezet was gestopt, waardoor u in Duitsland terecht kwam. Een achttal jaar geleden vernam u via een telefonisch gesprek met uw moeder dat uw broer S. M. (...), die in Griekenland verblijft, er drie personen had vermoord. Uw broer E. M. (...) bevestigde u het verhaal. De zaak zou in de media zijn verschenen. Wie de slachtoffers waren en hoe de zaak in elkaar stak weet u echter tot op het heden niet precies. Omdat uw broer E. (...) u zei op te passen en nergens uw meisjesfamilienaam te melden veronderstelde u dat uw familie in een bloedwraak was verwickeld. Details hierover kent u niet. U weet enkel dat uw broer S. (...) werd veroordeeld en in een Griekse gevangenis zit en dat de familie van de slachtoffers geen verzoening willen. Een drietal jaar geleden vernam u bij toeval dat u zus A. (...) in de gevangenis vastzat na een moord op haar partner. Uw broer E. (...), met wie u in contact stond, bevestigde deze feiten. U meende dat uw zus haar partner vermoordde omdat hij haar twaalfjarige dochter uit een vorige relatie, M. R. (...), had verkracht. U vernam intussen dat uw zus is vrijgekomen. Omdat twee leden van uw familie mensen hadden vermoord vreest u in Albanië slachtoffer te worden van bloedwraak. Door alle gebeurtenissen samen kreeg u te kampen met stress en volgt u in Herentals psychotherapie bij een psycholoog T. W. (...). Van uw huisarts krijgt u slaapmedicatie.

Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw oud Albanees paspoort (dd.28/12/2007, geldig tot dd.27/12/2017); uw nieuw Albanees paspoort (dd.02/04/2014, geldig tot 01/04/2024); een Albanees paspoort van uw dochter M. T. (...) (dd.02/04/2014, geldig tot 01/04/2024); twee betalingsbewijzen van de Albanese ambassade in Brussel van uw aanvraag van nese paspoorten van uw zonen A. T. (...) en A. L. T. (...) (dd.29/04/2014); een kopie van een vertaling van een attest van een Partij voor Albanese Migratie –Internationale Verdragen-Justitie, waarin staat dat u en uw broer E. M. (...) Albanië dienden te verlaten omwille van het bestaan van bloedwraak in uw familie (dd.15/01/2014); een vertaling van een geboorteakte op naam van E. M. (...) (dd.13/05/2014); een vertaling van een akte van gezinssamenstelling (dd.13/05/2014); een vertaling van een geboorteakte op uw naam (dd.13/05/2014); een vertaling van een akte van woonst waarin wordt gemeld dat u bent ingeschreven op een adres in Kamëz (dd.16/05/2014); een vertaling van een vonnis van een rechtbank in Tirana op naam van A. N. (...) (dd.12/10/2006) en een print van de facebookaccount van uw zoon A. (L.) T. (...) waarmee u wilde aantonen dat u in contact staat met uw broer E. M. (...). Na uw gehoor legde u de volgende documenten neer op 28 mei 2014: een kopie van het vonnis van de Arrondissementsrechtbank in Tirana op naam van A. N. (...) (dd.12/10/2006); een uitspraak van de Arrondissementsrechtbank in Tirana m.b.t. de zaak van uw zus A. N. (...) van 18/07/2006 (dd.22/05/2014); een kopie van de identiteitskaart van uw zus A. D. (...); een kopie van de geboorteakte van uw zus A. D. (...), met vermelding dat ze vroeger de familienaam N. (...) droeg; een attest van het Ministerie van Justitie-directoraat-generaal van het gevangeniswezen waarin wordt gemeld dat A. N. (...) werd veroordeeld (dd.27/05/2014); een kopie van een lidkaart van de Albanese

Emigratie Partij (dd.15/01/2014, geldig tot 15/01/2017); een kopie van twee attesten van de rechtbank die melden dat u niet bent verwickeld in strafzaken (dd.19/05/2014 en dd.23/05/2014); een kopie van uw internationale geboorteakte (dd.13/05/2014); attesten van gezinssamenstelling van de stad Herentals (dd.14/09/2010 en dd.10/10/2013); een brief van uw huisarts dr. Van Kerkhoven waarin wordt gemeld dat u te kampen hebt met stress en medicatie voorgeschreven krijgt (dd.27/05/2014); een brief van uw psychotherapeut T. W. (...), waarin wordt gesteld dat u van mei 2012 tot juni 2013 regelmatig langskwam voor een psychotherapeutische begeleiding (dd.26/05/2014) en uw handgeschreven brief aan het Commissariaat-generaal waarin u uitlegt dat u van de incidenten van uw broer S. (...) geen bewijsstukken kan neerleggen omdat u zich te slecht voelt om deze op te zoeken.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u enerzijds niet concreet aantoonde dat er voor uw problemen met uw familie geen beschermingsmogelijkheden ter beschikking staan in uw land van herkomst en omdat u anderzijds niet aantoonde dat u om eventuele problemen met u familie te vermijden u niet elders in Albanië kon vestigen. Bovendien werd vastgesteld dat u geen feiten of elementen aanhaalde waaruit kon blijken dat u zich om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet in Kosovo, waarvan uw echtgenoot afkomstig is en het staatsburgerschap bezit, zou kunnen vestigen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en uw cassatieberoep hiertegen, ingediend bij de Raad van State, werd verworpen. Bijgevolg staat de beoordeling ervan vast en wordt het onderzoek in het kader van uw tweede asielaanvraag beperkt tot de door u aangehaalde nieuwe gegevens, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. In het kader van uw tweede asielaanvraag heeft u geen nieuwe elementen aangebracht die van aard zijn om alsnog te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo dient er vooreerst op gewezen te worden dat er ernstige vraagtekens dienen geplaatst te worden bij de waarachtigheid van de door u geponeerde (nieuwe) asielmotieven. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat u destijds Albanië had verlaten om een tante in Slovenië te bezoeken, waarna u besloot naar Duitsland te vertrekken "om eens iets anders te willen zien" (gehoor CGVS 09/09/2009, p. 4,5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag beweerde u na uw bezoek aan uw tante in Slovenië naar Albanië te zijn teruggekeerd, van waar u vervolgens zou zijn ontvoerd met de bedoeling u in te zetten in het prostitutiemilieu in Italië. U zou hierbij in Duitsland aan uw belagers zijn ontsnapt (gehoor CGVS 09/09/2009, p. 4,5). Geconfronteerd met deze ernstige inconsistentie en omissie repliceerde u dat u bij uw eerste asielaanvraag wel degelijk dezelfde verklaringen had afgelegd over deze ontvoering (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 4,5). Die uitleg houdt echter geen steek. Uit de inhoud van het gehoorverslag van 9 september 2009, blijkt immers nergens gewag te zijn gemaakt van een ontvoering. Evenmin wordt van dit feit gewag gemaakt in het door u neergelegde beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg kan geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u beweerde vertrekmotieven uit Albanië. Voorgaande vaststelling zet tevens uw algemene geloofwaardigheid onder druk.

Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u en uw familie verwickeld zouden zijn meerdere bloedwraakkwesties. Hoewel u reeds een achttal jaar op de hoogte zou zijn geweest van de zaak van uw broer in Griekenland, maakte tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag geen enkel gewag van deze feiten, noch van het feit dat u vreesde een slachtoffer van bloedwraak te worden (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 9,10). Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de bloedwraakkwestie m.b.t. uw broer S. (...) blijkt bijkomend uit het feit dat u slechts over een bijzonder vage en uitermate beperkte kennis beschikt over meerdere essentiële aspecten van de bloedvete waarin uw familie door toedoen van uw broer S. (...) verwickeld zou zijn. Zo kon u zelfs niet bij benadering vertellen wanneer het incident met uw broer S. (...) zich had voorgedaan. Uw broer E. (...) zou u enkel hebben gemeld dat het lang geleden was en dat ook hij niet wist wanneer uw broer de moorden beging (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 14). Bovendien is het hoogst opmerkelijk dat u nauwelijks enige kennis heeft over het wedervaren van uw broer S. (...). U gaf weliswaar aan dat uw broer in een gevangenis in vermoedelijk Athene zat/zit maar heeft er geen

flauw idee wat de termijn van zijn gevangenisstraf is (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 11,12). Gevraagd naar de namen van de slachtoffers bleek u die niet te kennen. Evenmin wist u te melden welke families bij de bloedwraak zouden zijn betrokken. Voorts wist u niet te vertellen wie concreet de bloedwraak had ingeleid en op welke manier dit te kennen werd gegeven. U merkte hierover enkel op dat u deze zaken niet had gevraagd aan uw familie (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 15,16). Evenmin kon u vertellen of uw familie in Albanië door de familie van de slachtoffers werd aangesproken in verband met een vendetta (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 17). Toen u hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u plots wel aan uw familie te hebben gevraagd wie jullie precies wilde doden, maar dat men u niets had verteld/willen vertellen (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 17). Deze verklaringen zijn geenszins overtuigend en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Van mogelijke stappen die zouden kunnen zijn gezet in het kader van een verzoeningspoging had u geen enkele concrete informatie. U kon enkel melden dat de families van de slachtoffers geen verzoening willen (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 17). Opnieuw weet u het feit dat u niets wist aan de houding van uw broer E. (...) en uw moeder die u niets zouden willen/kunnen vertellen (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 18). Of uw broers in Albanië problemen kennen naar aanleiding van deze gebeurtenissen wist u evenmin iets concreet te melden. U stelde enkel dat ze u niet echt interesseren omdat ze geen contact met u zoeken. Van uw broer E. (...) zou u wel hebben vernomen dat uw broers en zussen geen problemen kennen (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 18,19). E. (...) zelf zou gewoon buitenshuis werken, maar zou bang zijn dat hem iets kan overkomen (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 7,9). Gevraagd om enig begin van bewijs neer te leggen inzake het incident met uw broer S. (...) in Griekenland – u stelde dat de feiten in de media werden vermeld (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 3,15) - verklaarde u niets te hebben. Evenmin zou u enige poging hebben ondernomen dergelijke bewijzen zelf te zoeken (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 17). U legde na uw gehoor een handgeschreven brief neer waarin u stelt dat u niet naar bewijsstukken over uw broer S. (...) kan zoeken omdat het u het psychisch zwaar valt (document 20). Deze motivatie rechtvaardigt echter uw nalaten ter zake niet. Van iemand die beweert jarenlang te vrezen vermoord te worden in het kader van een bloedvete, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij/zij nauwgezet kan meedelen hoe dit conflict is ontstaan en wie hem precies naar het leven staat. Dat u hiertoe allerm minst in staat blijkt en u geen enkele kennis bezit over de families en individuen die u zouden willen vermoorden, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees tegen die families. Aan de inhoud van de door u neergelegde vertaling van een attest van de “Partij voor Albanese Emigratie –Internationale Verdragen- Justitie”, waarin staat dat u en uw broer E. M. (...) Albanië dienden te verlaten omwille van het bestaan van bloedwraak in uw familie, kan overigens geen enkele bewijswaarde worden toegekend (document 6). Behalve dat u tot op heden het originele in de Albanese taal opgestelde attest niet heeft doorgestuurd – u beloofde dit document binnen de vijf dagen over te maken aan het Commissariaat-generaal (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 2,20), bevatten de vertaalde verklaringen op geen enkele manier objectieve informatie, zoals verwijzingen naar concrete feiten, een registratie van bloedwraak, contacten met de betrokken partijen en dergelijke meer, en vertoont het daarenboven een gesolliciteerd karakter. U stelde dat het document u werd gestuurd door uw broer E. (...) ter ondersteuning van uw asielaanvraag (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 2). Overigens blijkt de inhoud van het attest niet overeen te komen met uw eigen verklaringen. In het attest is er sprake van uw vertrek uit Albanië omwille van het bestaan van een bloedvete. U stelde echter dat de problemen zich voordeden jaren na uw vertrek uit Albanië (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 8,12). Tevens is het opmerkelijk dat er wordt gesteld dat uw broer E. (...) in 2009 Albanië diende te verlaten omwille van een bloedvete. U verklaarde echter dat E. (...) in Albanië woont en werkt (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 6,7). Ten slotte komt de authenticiteit van voornoemd attest en van uw lidkaart van bovenvermelde partij verder op de helling te staan door het feit dat op uw lidkaart, uitgereikt op 15 januari 2014 – tevens de datum van opmaak van voornoemd attest -, uw paspoortnummer vermeld staat van uw paspoort dat u maar werd uitgereikt op 2 april 2014 (document 1, 14). Deze bevindingen ondermijnen geheel de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de problemen die uw broer S. (...) zou hebben veroorzaakt. Betreffende het incident waarbij u stelt dat uw zus A. (...) in Albanië haar partner ombracht – u legde een vertaling van een vonnis neer op naam van A. N. (...) - en bij gevolg uw familie problemen kreeg met de familie van het slachtoffer, dient te worden vastgesteld dat u eveneens een paar jaar op de hoogte bent van deze feiten (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 7,8,19). Gevraagd waarom u zo lang wachtte en pas in april 2014 opnieuw asiel vroeg, stelde u dat u hoopte op een positieve beslissing inzake uw regularisatieaanvragen die u had lopen. U zou pas hebben besloten een nieuwe asielaanvraag in te dienen na de aanhouding en opsluiting van uw partner L. T. (...) om in orde te zijn met uw verblijf (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 9,10). Deze door u gegeven verklaring voor uw nalatigheid kan echter niet worden weerhouden. Indien u werkelijk zou vrezen voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, kan aangenomen worden dat u, ongeacht welke andere procedures er zouden lopen, de beschermingsmogelijkheden die een land als België aanbiedt, zo snel mogelijk inroept. Voorts komt de geloofwaardigheid nog meer in het gedrang door uw bijzonder beperkte kennis

over het hele gebeuren met betrekking tot uw zus A. (...). U weet uw beperkte kennis aan het feit dat u lang weg bent uit Albanië. Die uitleg is echter niet afdoende. Uit uw verklaringen blijkt dat u regelmatig contacten onderhield/onderhoudt met uw familie in Albanië, zowel telefonisch als via het facebookprofiel van uw zoon, A. L. (...) (gehoor CGVS 22/05/2014, p.5,6; document 5). Zo wist u vooreerst niet te vertellen hoe uw zus, A. N. (...), aan de familienaam N. (...) kwam (gehoor CGVS 22/05/2014, p.22). U kon enkel melden dat ze een dochter had uit een buitenechtelijke relatie met A. R. (...). Ook zou ze een relatie hebben gehad met een zekere I. (...), maar kon u verder niet vertellen wat zijn familienaam was en of uw zus ermee gehuwd was. U verklaarde over deze zaken nooit vragen te hebben gesteld (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 20,21). Voorts stelde u van uw broer E. (...) te hebben vernomen dat A. (...) met een zekere P. (...) samenwoonde. Op uw vraag of ze ermee gehuwd was zou uw broer ontkennend hebben geantwoord. Nochtans blijkt uit de vertaling van de door u neergelegde kopie van een vonnis dat er sprake was van een jarenlang huwelijk en een scheiding tussen A. N. (...) en P. S. (...). Gevraagd of u het door u neergelegde document had gelezen, beaamde u dit feit en stelde dat u van het huwelijk van uw zus pas via dit document vernam (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 21). U merkte vervolgens op dat de informatie die u bezat over uw zus voornamelijk uit de vertaling kwam die u snel had gelezen (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 23) en u er bijgevolg niet veel kon over vertellen. Zo wist u niet wie P. (...) juist was, wat zijn beroep was, of hij familie had en wie die familieleden juist waren. U legde uit dat u er nooit vragen over had gesteld omdat het u niet echt interesseerde (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 23,24). Evenmin kon u antwoorden op meerdere essentiële aspecten van de bloedvete waarin uw familie door toedoen van uw zus verwickeld zou zijn. Zo wist u niet te melden waar het incident zich concreet had voorgedaan (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 23), wat de reactie was van de familieleden van het slachtoffer, door wie er een bloedwraak werd ingeleid en op welke manier dit zou zijn gedaan (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 25). Uiteindelijk verklaarde u dat uw broer niet op uw vragen antwoordde (gehoor CGVS 22/05/2014, p.24,25). Deze uitleg houdt evenwel geen steek. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw broer E. (...) zich er goed van bewust is dat u bewijzen nodig had voor uw asielpcedure en u vertalingen van bepaalde documenten, onder meer een vonnis, overmaakte. Hij zou u eveneens hebben gemeld de originele stukken snel door te sturen (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 2,15,20). Dat u niet over bovenstaande informatie beschikt, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging in Albanië, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij/zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van haar asielrelaas.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u en uw familie in Albanië in bloedvetes verkeren ten gevolge de door uw zus A. (...) en uw broer S. (...) gepleegde moorden. U heeft dan ook niet aangetoond dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten slotte betreffende de door u aangehaalde psychische problemen ten gevolge van alle omstandigheden waarin u jarenlang dient te leven (gehoor CGVS 22/05/2014, pp. 12-14), dient te worden opgemerkt dat u de oorzaak van uw gezondheidsklachten evenwel niet aannemelijk heeft gemaakt. Uit uw verklaringen blijkt dat u – hoewel in de beide door uw therapeuten geschreven attesten wordt verwezen naar traumatische ervaringen uit uw verleden - tijdens uw jarenlange verblijf in Duitsland nooit enige psycho-medische hulp heeft gezocht (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 13; document 18,19). Uit het door u neergelegde psycho-medische attest van uw psychotherapeut blijkt dat uw opvolging in mei 2012 aanving, enkele jaren na uw aankomst in België in 2009. Er kan hierbij worden opgemerkt dat een attest van een therapeut die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid een weergave bevat van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Uit het attest van uw huisarts blijkt enkel dat u medicatie voorgeschreven kreeg en geeft evenmin een duidelijk omschrijving van het ziektebeeld. Overigens is het opmerkelijk dat u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal geen enkele van de voorgeschreven/ingenomen medicatie bij naam kon noemen (gehoor CGVS 22/05/2014, p. 13). In verband met deze medische problemen dient dan ook te worden opgemerkt dat uit geen enkel objectief gegeven blijkt dat de door u ingeroepen medische problemen verband houden met de criteria vermeld in artikel 1,A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gevolmachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Uw neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw reispassen, het reispaspoort van uw dochter M. (...), de bewijzen van aanvraag van paspoorten voor uw zonen, een vertaling van uw geboorteakte, een vertaling van uw attest van woonst, uw internationale geboorteakte, een vertaling van de akte van gezinssamenstelling, de aktes van gezinssamenstelling van de stad Herentals, een vertaling van de geboorteakte van uw broer E. (...) en de kopieën van documenten op naam van uw zus A. N. (...) – heden D. (...) - bevatten louter persoonsgegevens, die hier geenszins worden betwist. De inhoud van de vertaling van een vonnis op naam van A. N. (...), wegens een moord op haar ex-partner P. S. (...), wordt m.b.t. deze feiten niet in twijfel getrokken. De inhoud ervan werpt echter geen ander licht op bovenstaande bevindingen. Uw geloofwaardigheid betreffende het bestaan van een bloedvete omwille van voormelde moord staat immers fundamenteel op de helling. Aan het feit dat in Albanië geen rechtszaken tegen u lopen – wat u staaft met twee kopieën van attesten van twee rechtbanken (dd. 1905/2014 en 23/05/2014) - wordt evenmin getwijfeld. Uw overige documenten werden reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 en 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen “1, 2 en 3 en volgende” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. In een tweede middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij onderhavige asielaanvraag deels opnieuw steunt op het door haar voorgehouden asielrelaas bij haar eerste asielaanvraag. Inzake de eerste asielaanvraag van verzoekende partij van 13 juli 2009, werd door verwerende partij op 23 september 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, aangezien verzoekende partij niet aannemelijk had gemaakt dat zij voor mogelijke problemen met haar familie geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden en/of dat zij zich niet elders in Albanië zou kunnen vestigen om eventuele problemen met haar familie te vermijden. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 38 009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 29 januari 2010, waartegen het beroep bij de Raad van State ontoelaatbaar werd verklaard bij beschikking nr. 5488 van 1 april 2010 (administratief dossier, stuk 16, map eerste asielaanvraag). Het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat de door verzoekende partij beweerde problemen met haar familie door haar huwelijk met L. T., een Roma, louter gemeenrechtelijk van aard zijn en niet onder het toepassingsgebied vallen van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en dat verzoekende partij bovendien voor deze problemen op de bescherming kan rekenen van haar nationale autoriteiten. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dit arrest.

Verzoekende partij kan de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerdere asielaanvraag (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om alsnog te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

3.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een theoretische uiteenzetting geeft over het begrip vluchteling, artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 weergevend, duidend op het objectieve element en twee subjectieve elementen, en over het begrip vervolging, meer bepaald de kwalitatieve invulling, met name de ernst ervan, en over de dader, de vervolgte persoon, de oorzaken van vervolging, het bewijs van vervolging en het standpunt van de Raad van State met betrekking tot vastgestelde tegenstrijdigheden.

De Raad wijst er evenwel op dat het geven van een louter theoretische uiteenzetting niet afdoende is om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de definitie van voormeld Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij op bovenstaande wijze in gebreke blijft.

3.2.5.1. In haar verzoekschrift gaat verzoekende partij niet akkoord met de motivering van verwerende partij dat zij zich niet zou kunnen beroepen op de problemen in verband met de vendetta tegen haar familie om een bescherming en tegelijk de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 te rechtvaardigen. Verzoekende partij bemerkt dat verwerende partij oordeelt dat het gaat om problemen die niet in verband staan met de criteria zoals vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag, maar dat het gaat om problemen die enkel tot het privéleven behoren en dat betrokkene het bewijs niet bijbrengt dat zij niet kan genieten van een bescherming door haar nationale autoriteiten. Hieraan voegt verwerende partij toe dat het relaas van verzoekende partij niet geloofwaardig is wegens een aantal tegenstrijdigheden in haar verklaringen. Verzoekende partij betwist niet dat er inderdaad enkele tegenstrijdigheden bestaan in haar verklaringen, maar meent evenwel dat, gelet op de documenten die zij heeft neergelegd ter staving van haar tweede asielaanvraag, het zonder de minste twijfel bewezen is dat zij wel degelijk het risico loopt om het voorwerp uit te maken van een vendetta in geval van terugkeer naar Albanië wegens de handelingen van haar broer en haar schoonzus. Immers bewijst het geheel van deze documenten de moord gepleegd door haar zus A. en de moorden gepleegd door haar

broer S. in Griekenland. Eveneens bewijzen deze documenten de totale afwezigheid van bescherming vanwege de Albanese autoriteiten. Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat zij voldoende elementen bijbrengt die het risico op reële, actuele en persoonlijke vervolging in het geval van terugkeer naar Albanië bevestigen. Ten slotte verwijst verzoekende partij nog naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

3.2.5.2. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt de motivering van verwerende partij te betwisten dat zij zich niet zou kunnen beroepen op de problemen in verband met de vendetta tegen haar familie om een bescherming en tegelijk de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 te rechtvaardigen, omdat deze problemen niet in verband zouden staan met de criteria zoals vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag, maar dat het gaat om problemen die enkel tot het privéleven behoren en dat betrokkene het bewijs niet bijbrengt dat zij niet kan genieten van een bescherming door haar nationale autoriteiten, oordeelt de Raad dat deze voorgehouden betwiste motivering blijk geeft van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Nergens wordt door verwerende partij omtrent de problemen in verband met de vendetta tegen haar familie een motivering gehanteerd dat deze problemen niet in verband zouden staan met de criteria zoals vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag en/of dat verzoekende partij niet zou hebben aangetoond dat zij zich voor wat betreft deze problemen niet kan beroepen op de bescherming van haar nationale autoriteiten. Derhalve mist deze bemerking feitelijke grondslag.

De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij met bovenstaand betoog geen enkele poging onderneemt om concrete argumenten aan te brengen teneinde de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, maar zij zich beperkt tot het louter tegenspreken van de conclusies van verwerende partij. Immers, verzoekende partij stelt dienaangaande enkel dat zij wel degelijk documenten heeft bijgebracht die het reële en actuele karakter van haar (vrees voor) vervolging aantonen. Het spreekt voor zich dat dergelijke argumentatie niet van aard is om een ander licht te werpen op de bestreden beslissing.

Ten slotte merkt de Raad nog op dat de verwijzing naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin afdoende is in zijn verweer aangezien dit geen bindende precedentswaarde heeft, gelet ook op het feit dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt, alwaar – zoals uit het voorgaande blijkt – verzoekende partij in gebreke is gebleven.

3.2.6. Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die een ander licht werpen op de eerdere beoordeling van de door verzoekende partij aangehaalde problemen met haar familie door haar huwelijk met L. T., een Roma, in het kader van haar eerste asielaanvraag en dat aan haar bewering destijds uit Albanië te zijn ontvoerd om in de prostitutie te worden ingezet en aan beweerde vrees om in Albanië slachtoffer te worden van bloedwraak omdat twee leden van haar familie mensen hadden vermoord, geen enkel geloof kan worden gehecht. Derhalve kan verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Albanië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.2.7. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT